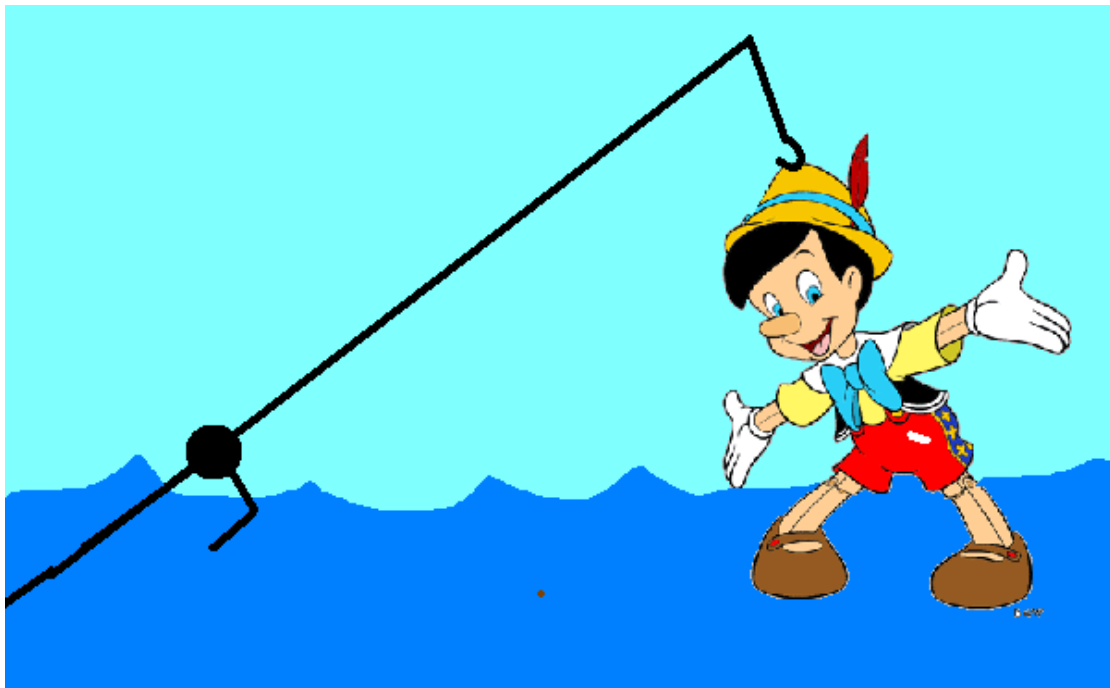

ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΨΑΡΕΜΑ

Ένα πρωινό τα πουλιά κελαηδούσαν μελωδίες, η θάλασσα ήρεμη σαν το φεγγάρι και ο ήλιος έλαμπε για τις Μπαχάμες όπου εκεί έμενα. Μόλις ξύπνησα αδιαφορώντας για το τι ώρα είναι, έφαγα το πρωινό μου και πήγα για ψάρεμα. Ο μόνος ήχος που ακουγόταν στην παραλία ήταν το σκάσιμο των κυμάτων στην ακροθαλασσιά.

Έστησα τα καλάμια κι άρχισα να ψαρεύω. Περίμενα λίγη ώρα, ώσπου το ένα από τα καλάμια άρχισε να λυγίζει. Έτρεξα μέχρι το καλάμι, το έπιασα και τότε άρχισε μια φοβερή μάχη. Προσπαθούσα να μαζέψω την πετονιά αλλά ήταν ασήκωτο. Ήταν ξιφίας; Ήταν τόνος; Ότι κι αν ήταν η χαρά μου ήταν απερίγραπτη. Τελικά έβαλα όλη τη δύναμη που μου είχε

απομείνει. Αυτό που είδα στην άλλη άκρη της πετονιάς δεν μπορούσα να το πιστέψω!!!! Δεν ήταν ξιφίας αλλά είχε και αυτός είχε σουβλερή μύτη. Η απογοήτευση αλλά και η έκπληξη ξεπερνούσαν τα όρια!!! ΗΤΑΝ Ο... ΠΙΝΟΚΙΟ!!!!!!!!!!

Δεν πίστευα στα μάτια μου!!!!!!! Έκανα τόση προσπάθεια να τον ανεβάσω κι αυτός έσκασε στα γέλια!!!! Τον ρώτησα τι κάνει τέτοια ώρα στη θάλασσα.

- Προσπαθώ να μάθω μακροβούτι αλλά επειδή είμαι ξύλινος επιπλέω. Είμαι τέτοια ώρα εδώ επειδή όταν μαζεύεται κόσμος έρχονται και οι εφτά νάνοι και με κοροϊδεύουν.
- Καημένε, μήπως μπορώ να σε βοηθήσω;
- ΝΑΙ!!!!

Έτσι λοιπόν του έβαλα μερικά βαρίδια στις τσέπες του και βούτηξα μαζί του στη θάλασσα.

Μετά από λίγα λεπτά του έμαθα να κάνει μακροβούτι. Όταν γύρισε στην Disneyland διηγήθηκε στους φίλους του τι πέρασε κι όλη κοιτούσαν τη μύτη του να δουν αν μεγαλώνει. Όσο για εμένα, έπιασα τον ξιφία που ήθελα και πήρα ένα καλό μάθημα παρόλο που είμαι ψαράς να μην λέω ψέματα.

Τέλος

Παναγιώτης Ποιμενίδης